

(69)

श्रीशंभुदे श्रीसीतापते रघुपते शरणागतो
वैद्यरहस्यं मूलमात्रम् निम्न

वैद्यरहस्यं

भाद्रपदः

हंसीवकृष्णते कीर्तिः
स्वर्गगा भवगाहते

स्त्री ताजन्मदिने शके १७८१ सिध्दार्थी नाम संवत्सरे
मार्गशीर्ष मा ५ बुधवासर
सूर्योदयात्प्राक् घटी ३

(1)

॥ अथ वैद्य रहस्य प्रारंभः ॥ जनार्दनतनयस्य देवधरोप ॥
॥ नामकस्य कृष्णशर्मणः पुस्तकमिदं लोकोपकारार्थं भूयात् ॥ १ ॥

(2)

वेद्यरहस्य
॥१॥

२९

ज्वराधिका
९

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीगुरुभ्योनमः ॥ श्रीधन्वतरयेनमः ॥ यन्नामस्मरणं समस्तदुरितध्वंसावहं पुण्यदं सत्तानाम
 भयंकरं सुखकरं सनाथं सिल्पिप्रदं ॥ तं नत्वा जन्ममीश्वरं गुरुकृपावासेः सुसिद्धैर्वैरै यो वैद्यरहस्यमद्यतनुते
 विद्यापतिः कौतुकात् ॥१॥ यतः समस्त रोगाणां ज्वरो राजेति विक्रतः ॥ अतो ज्वराधिकारोत्रप्रथमं लिख्यते मया ॥२॥
 अंशांशं यत्र दोषाणां विवेक्तुं नैव शक्नुयात् ॥ साधारणी क्रियां तत्र विदधीत विक्रिसकः ॥३॥ सामान्यतो ज्वरीपुर्वं
 निवर्तते नित्यमेव सेत ॥ निवर्तते माकषो र्धिमारोग्यं कुरुते यतः ॥४॥ व्यजनस्यानिलस्त्वष्णास्वेदमूर्च्छाश्चमापहः ॥
 तालवृत्तमवोवातस्त्रिदोषशमनोमतः ॥ वंशव्यजनजः सोष्णारक्तपित्तप्रकोपनः ॥५॥ चामरोवस्त्रसंभूतो माथूरो
 वेत्रजस्तथा ॥ एते दोषजितावाताः स्निग्धात्स्र्याः सुपूजिताः ॥६॥ नवज्वरी भवेद्यत्नाद्गुरुष्णावसनाचृतः ॥ यद्यत्
 पक्वपानीयं पिबेत्किंचिन्निवारयन् ॥७॥ सर्वतुषु प्रदेयं हि जलं कूपेद्भवं शुभं ॥ व्ययैयुक्तं सर्वजीवैः पीयते यद्दहनि
 शं ॥ विनापि भेषजे व्यधिः पथ्यादेव निवर्तते ॥८॥ नतु पथ्यविहीतस्य भोजनं शतैरपि ॥ परिषेकान्त्रदेहांश्च
 स्नेहांसंशोधनानि च ॥९॥ दिवा स्वप्नं व्यायं च व्यायामं शिशिरं जलं ॥ क्रोधप्रवातभोज्यानि वर्जयेत्तरुया
 जरी ॥१०॥ शोषं छर्दिमर्दं मूर्च्छां भ्रमं तृष्णां भरोचकं प्राणोत्कर्षं ॥ वाने तान्परिषेकादिसेवनात् ॥११॥

२२

यथा

ष३

॥१॥

३९

(2A)

तर

श्रम

सज्वरोज्वरमुक्तोवाविदाहीनिगुरुपिच ॥ असाख्यान्यनपानिविरुद्धानानिच ॥ १२ ॥ व्यायामतिचेसांवा ३ १ यंगंस्त्रा
मं चवर्जयेत् ॥ तेनज्वरःशमंयातिशांश्चनपुनपवित् ॥ १३ ॥ अमारोयस्वाहलाग्निं सामेभार्गान्पिधापयन् ॥ विदधा
तिज्वरं दोषस्तस्माच्छुचनमाचरेत् ॥ १४ ॥ लंघनेनक्षयं नीते दोषे संधुक्षिते नले ॥ विज्वरत्वं लघुत्वं चक्षु चैवास्यो
पजायते ॥ १५ ॥ वातमूत्रपुरीषाणां विसर्गो गत्रलाघने ॥ तृदयोद्गारकंठास्यशुद्धौ तं द्राक्कुमेगते ॥ १६ ॥ स्वदेजा
तेरुचौवापिक्षुत्पिपासासहोदये ॥ कृतं लंघनमादेशं निर्व्यथे चांतरात्मनि १७ ॥ कफोक्तेराः सत्त्वह्लासः शीबनं
चमुहुर्मुहुः ॥ कंठास्य तृदयाशुद्धिस्तं द्रास्याधि नलंघने ॥ १८ ॥ पर्वणे दोगमर्दश्चकासः शोषो मुखस्य च ॥ क्षु
प्रणाशोरुचिस्तृष्णादौर्बल्यं श्रोत्रनेत्रयोः ॥ १९ ॥ मनसः संश्रमोष्णीक्ष्यामूर्ध्ववातस्तमोत्तदि ॥ देहाग्निबल
हानिश्च लंघनेतिकते सवेत् ॥ २० ॥ बलाविरोधिनावै नलंघनेनोपपादयेत् ॥ बलाधिष्ठानमारोग्यं यद
थीयं क्रियाक्रमः ॥ २१ ॥ तद्विमारुततृष्णाक्षुन्मस्वशोषप्रमात्तितैः ॥ नकार्यं गु विष्णीबाळवृद्धदुर्व
लपीरुभिः ॥ २२ ॥ नक्ष्याध्वं क्रोधकामशोकारुचिज्वरे ॥ वातिकः सप्त रात्रेण दश रात्रेण पेत्तिकः ॥ २३ ॥
श्लेष्मिको द्वादशाहेन ज्वरः पाकं प्रपद्यते ॥ यावत्तुलंघनं कार्यतावत्तसोदकं भजेत् ॥ २४ ॥ निर्वाते च गृहे वा सस्ता
वल्कार्यः प्रयत्नतः ॥ तत्पाद हीनं पित्तघ्नमर्धहीनं तु वातजित् ॥ २५ ॥ त्रिपादहीनं श्लेष्मघ्नं संग्राह्यग्निप्रदं लघु ॥

वैद्यर०
॥२॥

पादशेषं तु यज्ञोयमारोग्यांबुद्धं चते ॥२६॥ आरोग्यांबुसदापथ्यं कासश्वासकफापहं ॥ सद्योज्वरहरं ग्राहि दीपनं पाच
 नलघु ॥२७॥ आनाहपांडुशूलारोगि तु ल्मशो योदरापहं ॥ मूर्च्छापित्तोष्णदाहेषु विषे रक्ते महात्यये ॥२८॥ १३ मश्र
 मपरीतेषु तमकेवमथौ तथा ॥ धूमोद्गारे विदग्धे भ्रैशोषे च मुखकंठयोः ॥२९॥ ऊर्ध्वगे रक्तपित्ते च शीतमंसः प्रशस्य
 ते ॥ वातश्चेत्प्रज्वरात्तयिहितमुष्णांबुसर्वदा ॥३०॥ तत्कफं विलयं नीत्वा तृष्णामाशु निवर्तयेत् ॥ उदीर्य चाग्निं
 स्त्रोतांसि मृदूकृत्य विशोधयेत् ॥३१॥ वातपित्तकफस्वेदरा कन्मूत्राणिसा रयेत् ॥ दाहातीसारपित्तासृक् मूर्च्छा
 मद्यविषातिषु ॥३२॥ मूत्रकृच्छ्रपांडुरोगे तृष्णाच्छर्दिभ्रमेषु च ॥ श्रुतशीतं जलं चैतत्पण्डुंगोदकमीरितं ॥३३॥
 प्रायः सप्तादिदिवसैर्ज्वरः पाकं प्रपद्यते ॥ क्षुत्संभतिपक्षे पुरसदोषमलेषु च ॥३४॥ काले वायादिवाकाले सोऽन्वका
 लउदाहृतः ॥ बलवान्नबलोतीबलहीनस्त्रिधानरः ॥३५॥ बलिनं ज्वरमुक्तं तमबलं दोषपाकतः ॥ अतीव
 बलहीनं हिलं धनं नैव का रयेत् ॥ ये गुणालंघने प्रोक्ता तगुणालघुसो जने ॥ तस्माद्येष्वमंडैश्च पेयाद्यै
 स्तानुपाचरेत् ॥ बलातिहीनमबलं पाचमाद्यै रुपान्चरेत् ॥ ज्वरो बलवतः पुंसो लंघनादे व नश्यति ॥३६॥
 सज्वरं ज्वरमुक्तं वादिनां ते सो जयेद्बुधु ॥ गुर्वभिष्यं दकाले च ज्वरीनायात्कथंचन ॥३७॥ न तु तस्य हितं भुक्तमा
 युषे वासुरवायच ॥ आनहृस्तिमितैर्देवै यावंतं कालमातुरः ॥३८॥ तावत्कालं सलघ्नं मश्रीयात् सविरिक्तवात् ॥ शीतं

व

ज्वरा० ९

पुंडुंगं वाज
 लं देयं प्रम
 नतः ॥ मुस्त
 पपटकोदी
 यं च त्रस्त्र
 ॥२॥ शीरचं
 दने ॥ श्रुत
 शीतं

(3A)

ससाहापरतोदुष्टेसामेस्यात्पाचनंज्वरे ॥ ६१ ॥ निरामेशामनंस्तब्धेसामेनौषधमत्त्वेरेत् ॥ आमलक्यभया
कृष्णाचित्रकश्चत्ययंगणः ॥ ६२ ॥ सर्वज्वरकफातंकेभेदीदीपनपाचनः ॥ अमृतारिष्टकुचंदनपद्मकधा
न्योद्भवोकाथः ॥ ६३ ॥ ज्वरहृद्वासछर्दि तृष्णादाहारु चैर्ह न्यात् ॥ अमंताबालकंमुस्तं नागरं कडुरोहिणी ॥ ६४ ॥
पिवेत्सखांबुनाचूर्णं प्रातःकाले क्ष संमितं ॥ विदद्यात्कोष्ठासंशुद्धि दीपयेच्चहुं तारानं अरग्बधक
पामूलमुस्तातिक्ताशयाकतः ॥ कथः रामयतिक्षिप्रंज्वरं वातकफेद्भवं ॥ गुडं बीपिप्यलीमूलनागरैपा
चनं स्मृतं ॥ दद्याद्वातज्वरे पूर्णलिंगे सप्तमवासरं ॥ पपटो वासकस्तिकृता कैरातो धन्वयासकः ॥ प्रियं
गुश्चकृत काथ एषां पित्तज्वरापहः ॥ इति पपटादिकाथः ॥ द्राक्षाहरीतकीमुस्ताकटुकाकृतमालकः ॥ पपटश्च
कृतकाथ एषां पित्तज्वरापहः ॥ तृप्पमुच्छिदाहपित्तास्त्ररामनौषेदनस्मृतः ॥ द्राक्षादिः ॥ पित्तज्वरे तु कटुकीक
ल्कः शर्करयान्वितः ॥ प्रशास्यते पित्त दोषे सर्वापद्रवं तारानः ॥ कटुकीकल्कः ॥ हीवेरंचंदनोशीरघनपपटसा
धितं ॥ दद्यात्सुव्रीतलं वारित्छर्दिज्वरदाहनुत् ॥ हीवेरादिकाथः ॥ भूनिंबातिविषालो ध्रमुस्तकेंद्रय
वामृताः बालकं धाम्यबिल्वंचकषायोभाक्षिकान्वितः ॥ विड्भेदश्वासकासांश्च रक्तपित्त ज्वरं हरेत् ॥ भूनिंबा

(1)

२ कटुपत्रवृक्ष ^{रिंगणी} विचेतिपाठः

वैद्य ॥३॥

दिकायः ॥ द्राक्षा चंदनपद्मानिमुस्तातिक्तांशुतांचितः ॥ धात्रीवालुमुशीरेचलोध्रं इथनपुपुठाः ॥ परुषकंप्रियंगुश्च
 यवासोपासकस्तथा ॥ मधुकंकुलेकं वापिकिरतोधान्यकस्तथा ॥ एषां कायानिहंत्येनज्वरपित्तसमुद्भयं ॥ तृष्णादा
 हंप्रलापंचरक्तपित्तभ्रमकुमं ॥ मूछाछिदि तथाशूलं मुखशोषमरोचकं ॥ कामंश्वासं च तद्वृक्षसं नानायेनासंश
 यः ॥ महाद्राक्षादिकायः ॥ द्राक्षामलेककल्केनकनलोत्रहितोमतः ॥ पक्वदाडिमबीजैर्वाधान्यक
 केनवाकचित् ॥ दाहनम्यादितिक्षामंनिरन्तं तृष्णायांचितं ॥ शर्करामधुसंयुक्तं प्राययेत्प्राजतपणं ॥ कश्मकेडा
 दशाहेनज्वरेयुं जीतमेजं ॥ नासाक्षं द्राक्षाकायः शौट्रेणज्वरकासमुत् ॥ कद्वलं पौष्करं शृंगी कृष्णाचमधु
 नासह ॥ श्वासकासज्वरहरोलेहोयंकफनाशनः ॥ सिंधुत्रिकटुराजीनामाद्र केनकफेहितः ॥ कवल इतिशयः
 मुद्गयूषोदनोद्देयो ज्वरेकफसमुत्थिते ॥ सुदूचीपपुठोमुस्ताकिरातोविन्धभेषजं ॥ वातपित्तज्वरेदेयंपंचम
 द्रामिदंशुभं ॥ मुद्गामलकयूषस्तवातपित्तज्वरेहितः ॥ पंचकालकृतः काथोवातश्लेष्मज्वरापहः ॥ दशमूलीसरः
 पीतः कणाकुः कफवातजे ॥ स्वेदोद्गमे भृष्टकुलेत्यचूर्णनिपातनं वास्तमिदंभ्रवंति ॥ शुनिबकारवीतिका
 वचाकद्वलं जंरजः ॥ एतदुद्बलनं श्रेष्ठं संततस्वेदसंभवे ॥ पित्तश्लेष्मज्वरेदेयं औषधं दवामेहनि ॥ सुदूच्या
 दिवः कायः पूर्वोक्तश्चात्रशोस्यते ॥ नागरोत्रीरविल्वाद्धान्यमोचरसांबुभिः ॥ कृतः काथोभवेद्गोही

द्राक्षा

भ

उद्धनं ३

ज्वरा ० १

त्र ३

मोहरी

॥३॥

(4A)

स्य

पित्तश्लेष्मज्वरापहः ॥ शर्करामक्षमात्रंतुकटुकांचोष्णवारिणा ॥ पीत्वाज्वरं जयेज्जंतुपित्तश्लेष्मसमुद्भवं ॥ म
 कनासहयो धृत्यं संनिपातं चिकित्सा ॥ यश्च तत्र भवेज्जेता सजेता मयसंकुले ॥ लंघनं नादुष्कास्व
 टोनस्यं निष्ठीवनंतथा ॥ अवले हांजनं चैव प्राक्प्रयुंज्या त्रिदोषजे ॥ सप्तमदिनसे प्राप्तिदशमेद्वादशे
 पित्त ॥ पुनर्घेरितरोभूत्वा प्रशमं याति हंति वा ॥ नाभे सुखं तदोधास्तात्पीडिते वक्ष्यथा मवेत् ॥ १ ॥ तौः पाकं
 विजानीयात् अन्यथा तु मलस्य च ॥ राश्वत्पीं द्वियपचकस्य पटुतावने श्वयत्र क्रमान्त्तृष्णादि प्रशमो ज्वर
 स्य मृदुतातं दोषपाकं वदेत् ॥ तदनाभ्यो रतिवेदना तिसरणं तीत्रो ज्वरस्तृष्णादः श्वासाधि न्यमरोचको रति
 रतिः स्याद्वास्तुका कृतिः ॥ सैधवं श्वेत मरिचं सर्षपाः कुष्ठमेव च ॥ बस्तमूत्रेण संपिष्टं नस्यंतं द्रानिवारणं ॥
 आद्रकस्वरसोपेतं सैधवं कटुकत्रयं ॥ आकंठं धारयेदास्ये निष्ठीवेच्च पुनः पुनः ॥ तिनास्यत्तदयकोम
 मन्यापान्थ शिरोगलात् ॥ लीनोष्मा कृष्यते श्लेष्मा लोघवं चास्य जायते ॥ पर्व भेदो ज्वरो मूर्च्छा निद्राश्वा
 सगता मयाः ॥ सुखाक्षि गौरनं ज्याड्यमुत्करो श्वेष शान्त्यति ॥ कटु लंपोष्कर शं गी व्योषं या सश्च
 कारवी ॥ श्लेष्मा चूर्णिकितं चैतन्मधुना सह लेहयेत् ॥ वृषामेतत्कफोद्रेके देयमाद्रिकजद्रवैः ॥ एवलेहिका
 हंति संनिपातं सुदारुणं ॥ हिक्कां श्वासं च कासं च कंठरोगं च नाशयेत् ॥ इत्यष्टांगावलेहिका ॥ सूतं विषं च
 मरिचं तुल्यकं नवसारं ॥ चूर्णितं स्वरसैर्म धूर्त्तपत्ररसोनयाः ॥ संनिपातकृते मौद्रे मुद्धि लिंयेत्प

धाध

पा

पा३

ग

धं

मोहे १

(5)

वैद्यर०
॥ ४ ॥

गंधकपारदौ २

दोपरि ॥ सूततीक्ष्णकणागंधमेकांशं जयमालकं ॥ सर्वेस्त्रिगुणितं जंभवारिपिष्टं दिनाष्टकं ॥ नेत्रांजनेन हंत्याशु
 सर्वेषु द्रव्येषु कृज्वरं ॥ भैरवांजनं ॥ गंधेशौलशुनां भोभिर्मर्दयेद्या ममात्रकं ॥ तस्योदकेन संयुक्तं नस्यंतत्प्रति
 बोधकृतं ॥ मरीचेन समायुक्तं हंतितं द्राप्रलाप कानं ॥ मरिचं पिप्पली शुंठी पथ्या लोधं सपुष्करं ॥ भूनिंब
 कठुका कुष्ठकचूरं द्रव्याः सर्वाः ॥ एतानि समागुणानि सूक्ष्मचूर्णानि कारयेत् ॥ प्रस्वेदे कंठरोधे च संधिर्मर्द
 नमिष्यते ॥ एतदुद्धूलनं श्रेष्ठं संनिपातहरंपरं ॥ रसविषमरिचं प्रियफलमसैकभूचतुर्वसुभिः ॥
 भागैर्मितमुद्धूलनमिदं ॥ तस्वेदशैत्यहरं ॥ समागं च संग्राह्यं पारदां मृतगंधकं ॥ जातीफलं च भागाधेदत्वाकु
 याच्च कज्जलीं ॥ सर्वात्थं भागधीचूर्णं स्वत्वे क्षिप्त्या विमर्दयेत् ॥ शीतज्वरे संनिपाते विषूयां विषमज्वरे
 जीर्णज्वरे च मंदाग्ने शिरोरोगे च दारुणो ॥ योजयेत्प्रेषजसम्यक् रसः स्वच्छंदमैरवः ॥ इति स्वच्छंदमैरवार
 सः ॥ शृंगीषा उर्ध्वं मयाजा जीकणाभूनिंबपपटैः ॥ देवदारुवचाकुष्ठयासकद्वलनागैरेः ॥ मुस्तानागर
 त्तिकेन्द्रसठीपाठाहरेणुभिः ॥ हस्तिपिप्पलिचव्याग्निपिप्पलीमुलचित्रकैः ॥ निवारग्वधत्रायंतीविशाळा
 सोमराजिभिः ॥ विडंग रजनीदावी यवानीद्वयसंयुतैः ॥ राजिकारोहिणीच्छिन्नापंचमूलीद्वयान्वितैः
 समानैसाधितः कायोहिंवाद्रससंयुतः ॥ अग्निभ्यासंज्वरंघोरं हंतितं द्राचिंतं क्षणात् ॥ संनिपा

मि६

जरा०

८
पुमहरी

॥ ४ ॥

(5A)

तंतथासौद्रं त्रयोदशविधं जयेत् ॥ कर्णमूलं च हिकां च मूलां ग्लानिं विशेषतः ॥ तद्रांकासं सूत्रकृत्तुं पृष्ठभंगं शि
रोग्रहं ॥ दाहज्वरं च शमयेत् तथाशीतज्वरं तृषा ॥ शृंग्यादिः शालिपणीपृष्ठपुष्पां बृहतीद्वये गोक्षरैः ॥
बित्वादिमंथशोनाकपाटलकास्मरीयुतैः ॥ दृशामूलमिति रव्यातं कथितं तज्जलपिबेत् ॥ पिष्यलीचूर्ण
संयुक्तं सन्निपातज्वरापहं ॥ भूनिंबहाकदशमूलमहौषपाब्दतिक्तेद्रबीजधनिकेफणो कषायः ॥ तं द्रोप्र
लापकसनारुचिदाहंश्वासादिकृत्तमखिलज्वरमासु हन्यात् ॥ अष्टादशांगः ॥ गंधेशोठक मरि
चं विषंधनूरजद्रवैः ॥ दिनं समर्हितं शुष्कं पंचवक्त्रोपयेद्रसः ॥ आद्रकस्य द्रवणैव द्वातव्योरक्ति कामितः ॥ सन्निपातं ज्व
रंघोषं नाशयेत् नात्र संशयः ॥ अथ नवज्वरे सामान्यरसाः ॥ सूतोगंधकणः सोषणश्च सर्वे स्तुत्याशुकरामस्त्यपि
तैः ॥ भूयो भूयो मर्दयेत् तत्रिरात्रं वल्लोदयः शृंगवेरद्रवणैः शोषितं बीजयेत् तत्र भक्तं वृताकाद्यं पथ्यमेत्प्रदिष्टं ॥ अ
हं वैश्रं हंति सद्योज्वरं तु पिताधिक्ये मुध्नितोयं विदध्यात् ॥ उदकमंजरीरसः ॥ शुद्धः सूतो विषंगंधं प्रत्येकं शाण
संमितं ॥ धूतबीजां त्रिशाणं स्यात्सर्वेषु द्विगुणा भवेत् ॥ हेमोक्ताकारयेदेषां सूदमचूर्णं प्रथमतः ॥ जंबीरजीरकै
दैर्यंचूर्णगुंजाद्वयोन्मितं ॥ आद्रकस्य रसेनापि ज्वरं हंति त्रि दोषजं ॥ विषमं च ज्वरं हन्यान्नयं जीर्णं च सर्वथा ॥
महाज्वरांकुशोनयज्वरे ॥ रसंगंधं च दूरदं जैपालं क्रमवर्द्धितं ॥ दंती रसेन सपिष्यवठी गुंजामिताकृता ॥ प्रभाति

मोह

इति पंचय
क्रोरसः ॥

क

त

(6)

वैद्यरह
॥५॥

पं

इति सर्वज्वर
घ्न यटी ॥७

न्य

सितयासाह्मसिताशितवारिणा ॥ ऐकेनदिवसेनैवशीतज्वरमपोहति ॥ जयरसः ॥ पारदं गंधकं चैव विषं हेमवती
 तथा ॥ पंचमं दंति बीजं चक्रमरुध्यानि योजयेत् ॥ निंबुनीरेणवठिका कर्तव्याभाषसंनिपा ॥ शीतलेन जलेनैषा
 नयज्वरहरीमता ॥ राघालीलानतीनाम्नात्नीलयज्वरानानाशनी ॥ अथसामज्वरे ॥ सूतं शुल्फं विषं गंधं धूर्तबी
 जं त्रिभिः समं ॥ चतुर्णां द्विगुं व्योषं चूर्णं गुं जाह्वयो मितं ॥ अद्रकस्य रसेः किंवा जं वीरस्य रसेर्युतं ॥ महाज्व
 रांकुशः सर्वज्वरघ्नः संनिपातजित् ॥ शुल्फजेपालटं कंतुकट्टीं कंटकट्टयो मितं ॥ गैरिकं कंटकमेकं च कन्या
 नीरेण मर्दयेत् ॥ कलाय सदृशकियाय विठिकातां च भक्षयेत् ॥ शीतलेन जलेनैषा वटी जीर्ण
 ज्वरापहो ॥ आसाधिकारोक्तः स्वासकुमारो रसरसो ज्वरेहितः ॥ द्वौ कषौ सूतकाद्गौ गंधकाद्गौ तथैव
 च ॥ कषैकममृतं मद्यं दिनहंसपदीरसैः ॥ कल्कस्य वटिकां कुत्वा निक्षिपेत्कावभाजने कूपिकायाः परोष्पागो
 वाबुकाभिः प्रपूरयेत् ॥ सार्धं यावद्दहोरात्रं तापतत्र रसपचेत् ॥ दीपमात्रेण लोदेयः स्वांगशीतं समुधरेत् ॥
 तोलाधर्ममृतं तत्र पक्षिपेत्तावत्तथोषणं ॥ भक्षितोरक्तिकामात्रोरसः स्वग्नि कुमारकः ॥ संनिपातज्व
 रंहन्या ॥ त्रुवातं मंदाग्नितामपि ॥ शूलं संग्रहणी गुल्मं क्षयं पांडुगदं तथा ॥ स्वासकासादिकान् सर्वा
 भ्रूगदानेषु निवारयेत् ॥ अग्निकुमारो रसः ॥ तालकं सुत्तिका चूर्णं तुल्यं तत्रोभयोरपि ॥ नवमांशो च

ज्वरा०
१
इति लीला
वति ॥३

॥५॥

(6A)

तुल्यं स्यान्मर्दयेत्कन्यकाद्रवैः ॥ तत्तुसंशुद्धमुपलैर्वन्यैर्गजपुठैरपचेत् ॥ शीतं गुंजामितं शीतज्वरघ्नं सितया
सह ॥ पथ्यं सितार्द्रधियुतं भक्तं मध्यं दिने पुनः ॥ वांति भवति कस्यापि फूतमेरवसंज्ञकः ॥ इति भूतभैरव
रसः ॥ एककर्षं भवेत्ताळं द्विकर्षं तुल्यकं भवेत् ॥ षट्कर्षं षष्ठशुक्तिनां चूर्णमिकत्रकारयेत् ॥ धत्तु
रपत्रस्वरसैर्मर्दयेद्याममात्रकं ॥ निधाय साजनको ह्ये संमर्द्यं क्रमशो बुधः ॥ उपर्यग्ने स्थापयि
त्वात्तद्रसंशोषयेद्द्विषण्णं ॥ पुनः पर्युषितं प्रातर्गृहीत्वा किंचिदाग्नेतः ॥ कौष्ठां कलकत्कमतत्तत्ता
वेद्यः प्रसाधिताः ॥ चणकप्रमितास्तासामेकाशकर्यासह ॥ शीतज्वरं निहत्येव सर्वेनास्त्यत्र संशयः ॥
द्वितीयो भूतभैरवः ॥ रसंगंधं मृताभ्रं च मृतं ताम्रं कठुत्रिकं ॥ त्रिकलाजपपालं च द्रोणपुष्पीदलद्रवैः ॥
संघृष्यथायुग्माभ्यां शोषयेदात्तपेखरे ॥ हिरण्यकरक्तिर्वादीयतेऽस्य यथाबलं ॥ ज्वरमुष्णविधं शूल
मजीपिसामनातकं ॥ हिक्काहलीमकं हन्यात्तच्चितामणिरसस्त्वयं ॥ रसागंधकपागुल्लं वैद्व्यं शजयपा
लेकं ॥ व्योषं च बाणलवकं विषं द्रव्यं क्षिपेत् ॥ तांबूलरंता मर्दं दिनं तांबूलपत्रयुक् ॥ दत्ता
नकज्वरं हंति तापेशीतक्रियोचिता ॥ सर्वज्वरे संनिपाते दहीतामुं द्विगुजिकं ॥ आरोग्यरागीनाम

च
त्वकं भागः २

२३ इति चंतामणिरसः ॥

(२)

वेद्यर
॥१॥

त१

यं रसः परमदुर्लभः ॥ त्रपुसंभक्षयित्वायेक्रमं पिबेदनु ॥ ततोह ताशं सेवेत प्रावृता वातपंस्फुटं ॥ त
 तः प्रखिद्यसंवांगे यातिश्रितज्वरक्षयं ॥ अपथ्यदोषेद्यदिसंभृत्तोषवेज्वरश्चेद्बलिनश्चपुंसः ॥ हि
 तंपुनर्लघ्नमादिशंति संतोल्यदोषस्य च भेषजानि ॥ यदिचानिहृतमलः पुरेवभनेज्वरः ॥ मलं
 चानिहरेच्छीघ्रं ततः संपद्यते सुखं ॥ शुक्रवल्कलं वृद्धीकापक्वाभूिकापरुषकैः ॥ स्वरसैः शार्कराद्वै
 श्चपायये मद्यजेज्वरे ॥ पित्तज्वरोक्तं यत्कर्म तत्सर्वं चानिष्यते ॥ अपथ्यजे मद्यसमुद्भवे च
 हेतुं ज्वरे पित्तमुदाहरंति ॥ दाहं शैत्यं च शरीरो व्यथा च कोष्ठापि वृद्धिः कटितोदकं दुः मला
 तिपातस्वतिरुधतां च अपथ्यदोषेषु भूयेज्वरेण ॥ किराततिक्तकंतिक्ता मुस्तपपटका
 मृताः ॥ निक्वाथ्यपीतानिघ्नंति पुनरानलकज्वरं ॥ कलिंगाना पटोलस्य पत्रं कटुकुरोहिणी ॥
 पटोलसारिनामुस्त पाठकटुकुरोहिणीः ॥ निबं पटोलं त्रिफला मृ द्नीका मुस्त वत्सकौ ॥ कि
 राततिक्तममृता चंदनं विश्वभेषजं ॥ गुडु चामलकं मुस्त मधुलोकसमापनाः ॥ कषायाः श
 मयंत्याशुकासंपंचविधं ज्वरं ॥

त्र
श्च

ज्वर ०१

म

६

(१५)

३१

स्यरोगः

प.

श्वा

त्रिभिरथपरिवृद्धं पंचभिः सप्तभिर्वादीभिरपि विवृद्धं पिलीवृद्धं मानं ॥ इतिपिबतिपुमान् य
 स्तस्यनश्वासकासज्वरजठरगदागोवातरक्तक्षयास्थुः ॥ टीका० ताः क्षीरपिष्टाः क्षीरोदना
 हारेणापातव्याः ॥ तत्रसुक्रतः ॥ पिप्पलीवाक्षीरपिष्टाः पंचाभिवृद्ध्या दशाभिवृद्ध्या वापिबेत्क्षी
 रोदनाहारदशरात्रं दशरात्रात् श्रुयं पकषयेत् ॥ तथावाग्मद्वेषि ॥ क्रमवृद्ध्या दशाहानि दशा
 पैपलिकं त्विदं वृद्धयेत्पयसासाधं तथैवापनयेत्पुनः ॥ पिप्पलीनां सहस्रस्य प्रयो गोघं
 रसायनं ॥ पिष्टास्तावलिभिः पेयोश्चतामध्यबलेनरे ॥ वृषिताहीनबलिनां हितामधुसमायु
 ताः ॥ कासाजीणकिचिश्वासदृत्पांडुक्रमिरोगिणां ॥ मंदाग्निविषमाग्नीनां शास्यते गुडापिप्प
 ली ॥ पंचदशैस्तप्तदशवापिप्यत्यः क्षौद्रसपिषालीढाज्वरंश्वासकासं दृद्रोगंपांडुकामले ॥
 प्रदरं च प्रमेहं च हन्यात्तत्र किमद्रुतं ॥ हरीतकीत्रिवृद्धं वृद्धदारका नां पृथक् भवेत् ॥ प
 ल्लडयंकयासुंठीगुडुचीगोक्षरोवेरी ॥ सहदेवीविडंगं च प्रत्येकं पलसंमितं ॥ मधुनावटिकां
 कलारिवादनज्वरमेपोहति ॥ कासंश्वासं मरुत्तं भवन्दिमाद्यनियच्छति ॥ कृत्वाधान्याकसु
 ठीभिर्गुडुचिमुस्तपद्मकैः ॥ रक्तचंदनमूनिंबपटोलवृषपौष्करैः ॥ कटुकैर्द्रयनारिष्टभाडीपप

(8)

वेद्यर०
॥७॥

व्या३

स्था

व्यव

टकैः समैः काथं प्रा तनिषेवे तसर्वशीतज्वरापहं ॥ बहृक्षुद्रादिः ॥ निंबछंदं दशापलं त्र्युषणं च पलत्रयं ॥ त्रिफ
लत्रिपलत्रयेन पलं त्रिककं भवेत् ॥ क्षारयोर्द्वि पलं चैव यदानी पलपंचकं ॥ सर्वमैकी कृतं चूर्णं प्रत्यु
षेभक्षयेन्नरः ॥ एकाहिकं हिकं च त्र्याहिकं च चतुर्थकं ॥ सततं संततं घोरं त्रिदोषोत्थं ज्वरं जयेत् ॥ इति
निंबादिचूर्णं ॥ छिन्नासत्वं त्रिवाजाजीकृष्णाग्निः कछुराभया ॥ साधशाणमिताग्राद्यागुडेवामधुनाच
टी ॥ धातुधातुष्विषमादींश्च ज्वरानेकाहिकादिकान् ॥ धातुक्षयं बन्दिमाद्यं पिबेद्गुग्धानुपानतः ॥ क्षौद्रा
द्विगुणितं सपिधृताद्विगुणपिप्पली ॥ सीताचद्विगुणातस्याः क्षीरं देयं चतुर्गुणं ॥ चातुर्जातं क्षौद्रतुल्यं
पक्काकुर्याच्च मोदकान् ॥ धातुस्त्र्यंश्च ज्वरान् सवनिश्चासंकासं च पांडुतां ॥ धातुक्षयं बन्दिमाद्यं पिप्पली
मोदको जयेत् ॥ तिलतैलयुक्तः कल्कोल पुनस्य सवितः प्रातः ॥ विषमज्वरमपहरति वातव्याधीनशोथोश्च
कालाजाजीतुसगुडाविषमज्वरनाशिनी ॥ पीतो भरीचचूर्णेन तुलशीपत्रजोरसः ॥ शोषापुष्पीरसो
वापिनिहंति विषमज्वरान् ॥ एरंडस्य तु यत्राणिलिप्त्वाभूमौ निधापयेत् ॥ दाहादिज्वरिणो देहेतानि
पत्राणि धारयेत् ॥ तेन न स्यति दाहो स्य ज्वरश्चैवापशाम्यति ॥ स्रवचिकानारगकुष्ठमृवलिक्षा

ज्वरा० १

॥७॥

(8A)

ष्टो
सर्व

निशालोहितयष्टिकाभिः ॥ सिद्धं हरेत्षडुपातकपकं तैलं ज्वरं दाहसमन्वितं च ॥ पट्टकतेलं ॥
 रुद्रजटागोश्टं बिडालवि रगस्यनिर्माकः ॥ मदनफलभूतकरथो वंशाल गुडनिर्माल्यं ॥
 घृतयनमयूरचंद्रकच्छगलकलोमानिसर्षपासवचाः ॥ हिं गुग्वा मरीचाः समभागाश्छाग रस्य ३
 मूत्रसंपिष्टाः ॥ धूपनविधिनाशमयं ये ते ज्वरा नियतं ॥ ग्रहडाकिनीपि शान्च प्रेतावकारान
 यधूपः ॥ महेश्वरो धूपः ॥ निदग्धिकानागरिकामृतानां काथं पिबेन्मिश्रितपिप्पलीकं ॥ जीपज्व
 रारोचककासशूलश्वासान्निमांघ्रादितीपीनसेषु ॥ त्रिकं टककाथः ॥ शिवाग्निपिप्पलीपथ्या
 भूसितासैंधवैसमैः ॥ चूर्णं सर्वज्वरहरं दीपनं पाचनं सरं ॥ द्राक्षाभृता वीश्टं गीमुस्तकं र श
 त्तचंदनं ॥ नागरं कटुकापोठाभृनिबः सदुरालसः ॥ उशीरंधान्यकंपद्मं बालकंकटकारिका ॥ पु
 ष्करं पिचुमंदश्वदशाष्टंगमिदं स्मृतं ॥ जीणज्वरारुचिश्वासकासश्वयथुनाशनं ॥ द्राक्षादि काथो
 जीपज्वरे ॥ विषं प्रागद्वयं दग्धकपर्दः पंचपाणि कः ॥ मरिचं नवभागे स्याच्चूर्णं विस्त्रपाशोः
 येत् ॥ आद्रकस्वरसनास्यकुर्यान्मुद्गनिभां वटीं ॥ वारिणा नटिका युग्मं प्रातः सायं च पक्षयेत् ॥

वैद्यरहस्य
॥८॥

अयं रसो ज्वरे योज्यस्तस्मिन्दुर्जलजेपिचु ॥ अजीर्णाधिमानविष्टं पशूलेषु श्वासकासयोः ॥ दुर्जलजेतारसः ॥ कलावेदां कचंद्रांशैः सर्वान्नासितयायुतैः ॥ शक्रांशानरज्जो जातीफलशुक्लैः सु
मैलितैः ॥ ज्ञानोदयो भवेदेषः साधकानंदसिद्धिदः ॥ सेवितः सात्प्यतो ग्राही जलदोषापनोदनः ॥
वातश्चेष्मामयध्वंसी ज्वरातीसारनाशनः ॥ भोजनादौ सदा स्वीयात् शुभ्यजाज्यपयोत्थितं ॥
चूर्णप्रशामयेद्द्वारिदोषं सर्वप्रदेशजं ॥ किरातितं तं त्रिवृदंबुपिप्लीविडंगविश्वाकडुरोहिणिर
जः ॥ निहंतिलीढं मधुना तिसत्वरं सुदुस्तरं दुर्जलदोषजं ज्वरं ॥ किरातित्कादिचूर्णं ॥ अथ ज्वरे श्वा
सेचतुर्भद्रिकाष्टांगावलेहो देयो ॥ आद्रकचूसेन स्यं मूछा यामत्वे रत्नरः ॥ श्वासकुठारनस्य
मपि ॥ अरुचौ दाडिमचूर्णं ससैधवं कायो गुड्याः ॥ समधुः सुसितः शीघ्रं प्रशांतिवमस्य कु
याति ॥ विडुक्षिकाणां मधुना वलीढा सचंदनांशैर्करयान्विता वा ॥ शीतंपयः क्षौद्रयुतं निपीत
माकंठमाश्वयत्तदुद्धमेचु ॥ तर्पणप्रशामयवक्त्रे दद्याद्गदक्षौद्रवटाग्रलाजान् ॥ दंतशठ
बीजपूरकदाडिमषदरैः सचुक्रकैः कल्कः ॥ सद्योजयति पिपासामथरजतगुठीमुखान्तच्छा ॥ ॥८॥

ज्वरा

कपर्दः

र

न ४

प्रकष

(9A)

विष्णुलीप

अथ ज्वराति सारस्य चिकित्सा ॥ लंघनमेकं सुक्कानचान्यद् स्तीहपेषजंबलिनः ॥ समुदीपदीपनिचयं
शमयति तत्पान्चय ॥ यपिच ॥ वत्सादनीयत्सकवारिवाह विष्णुभरानिंबविषाः सविन्धाः ॥ ज्वरेति सा
रं ल्वरितं जयंति विन्धाम्तायत्सकवारिवाहाः ॥ पाठाम्तापपटमुस्तविन्धाकिराततिक्ते द्रयवान्चि
पान्यपिबन्हर ॥ येवहठेन सर्वज्वराति सारानपिदुर्निवारान् ॥ अथ ज्वरे विडुहचिकित्सा ॥
हरीतकीमेषशृंगी त्रिवृताशिवासेंधवै चित्रकंबी जटाडिमंसप्तमंतं ॥ चूर्णं ॥ मृतप्रयोक्तव्यं
कासेन्धासेचत्दुहे ॥ वाडवानलमेतद्विकोष्ठवत्पुष्पज्वरापहं ॥ इति वडवानलचूर्णं ॥ पथ्यारग्वध
तिक्तात्रिवृदामलकैः शृतंतोय ॥ जीपेज्वरे विबन्धे दद्यादाथैव विडुहः राग्न्येत् ॥ हरीतक्यादिउटि
कामामलक्यादिचूर्णकम् ॥ विडुहे संप्रयोक्तव्यं मेषजंनावस्त्येतः परं ॥ अथ हिक्काचिकित्सा ॥
अथथवत्कलंशुक्रं दग्धानिवा ॥ पित्तं जले ॥ तज्जलं पानमात्रे पाहिक्कां छदिचनारायेत् ॥ शु
ष्कस्याश्वपुरीषस्य धूपोहिक्कां निवारयेत् ॥ अपिसर्नात्मिकां वैषयोगराडयमीरितः ॥ यावकस्य
रसोवापिनस्य तोहं तिहिक्कां ॥ अथकासचिकित्सा ॥ विष्णीतकत्वक्मरिचं लवंगं सवैः स

(10)

वैद्यरह०
॥१॥

मानः खदिरस्यसारः ॥ बबूतजकाथकतावठीयं मुखस्त्रिताकासहरीक्षणेन ॥ अष्टांगबलेहिकापिदात
व्या ॥ अथ कर्णमूलचिकित्सा ॥ अशिशिरजलपरिमृदितं मरिचकणाजीरसिंधुजंलंरितं ॥ नस्यवि
धिसेवितं न तु कर्णकरुनात्राकृद्दितं ॥ कृष्णापामार्गबीजाभ्यां नस्यो कटुफलोद्भवः ॥ ऊषणोषण
तुंबीनां नस्यं कंठामयं हरेत् ॥ विषतिंदुकनागरकल्कैरसिताविधजीरिकायामिलितैः ॥ कतले
पमुपैति विनाशमतः श्रुतिमूलगदनिजहिष्मतः ॥ तेषैथदिनत्राम्येत कर्णमूलभवेगदः ॥ जलोका
पातनंशस्तं पकेत्रपाचिकित्सितं ॥ अथ मुखशोषवेरस्यचिकित्सा ॥ शर्करांदाडिमाभ्यांचद्राक्षा
दाडिमयोस्तथा ॥ कल्कं विधारयेदास्ये शोषवेरस्यनाशनं ॥ आलूबुखारासंज्ञं हि फलं तादृग्म
मीरितं ॥ भृष्टं तु बीजया चूर्णं मधुना निशिमक्षयत् ॥ निद्रानाशेति सारं च ग्रहण्यां पावकक्षये
गुडपिप्पलीमूलस्य चूर्णेनालोडितं लिहन् ॥ चिरादपि च संनुष्ठां निद्रानाशेति मानवः ॥ काकजं
घाजटानिद्रांजनयेच्छिरसि स्थिता ॥ केशसंमाजुनी तद्द्रिष ॥ ग्निः समुपादिता ॥ निद्रानाशे
तुकर्तव्यं पादयोर्मृदुलेपनं ॥ पुष्पतैलारनालाभ्यां बुक्ताद्येन विशेषतः ॥ सुस्निन्नं कोमलं रात्रौ

उचर०

॥१॥

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com